

тамъ! Това е въ реда на нѣщата. Туй наричаме ние човѣщина и благоразуменъ животъ. Този младъ момъкъ прѣдставлява мѣдростѣта свързана съ разумността. Тя му казва: „Ти си разуменъ, ти имашъ сила, нѣма да употребишъ тази сила за зло. Красивата форма, която Богъ е създалъ, ти нѣма да я хвърлишъ въ водата и да я обезличишъ, защото ще имашъ онази участъ на боговетѣ, поканени въ двореца на Брами. Ти ще ме оставишъ да допринеса онова благо на човѣчеството, което Богъ ми е опрѣдѣлилъ.“ Тя го цѣлува и му казва: „Азъ трѣбва да изпълня въ свѣта онзи законъ, който ми е опрѣдѣленъ отъ Бога.“ Значи, тя цѣлува Брами. Той ѝ казва: „Дъще, ти си същата, азъ те познахъ. Носи своето благословение по лицето на земята!“ Туй е разрешението на въпроса. Геройство трѣбва: Съмнѣнието не е геройство. Съмнѣнието е малодушие. Хора, които се съмнѣгатъ, това сж страхливци въ свѣта. Безъ съмнѣнието вече! Най-дребнавитѣ хора сж тия, които казватъ, че науката не може да съществува безъ съмнението. Каква наука може да има въ съмнението? Съмнявамъ се, едното е едно, че двѣтъ е двѣ, че тритѣ е три и т. н. Какво може да се работи съ съмнѣнието? Съмнявамъ се, че имамъ една уста, че имамъ двѣ очи, съмнявамъ се, дали нѣкой ми говори Истината, или не. Съмнението е единъ порокъ единъ неджгъ на души, които сж изостанали далечъ въ пхтя на своето развитие. Това сж паднали духове, души на непослушанието. Доблестъ се изисква отъ човѣка! Човѣкътъ трѣбва да се подигне и да кажа, че Богъ е Любовь. Слѣдователно, свѣтътъ е създаденъ за